
NAMIANOWAĆ (1) *vb pf*

3 pl m pers praet nami(a)nowali.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Orzec coś o kim, uznać [kogo jakiego = że jest]: dworzanyn hołpodarłky y wydz nałch [powiedzieli] yłch wydzyely thich volochow poranyonich y pobythich [...] kthorich ony pobythich namyanowały od vrzednykow Wyłłnyewyeczkych kxyazath. LibLeg 11/157.

Formacje współrdzenne cf MIENIĆ.

Cf NAMIANOWANIE, [NAMIANOWANY]

TK